

ת"ד 4333/08/14 - מדינת ישראל נגד יוסף שוקרון

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 4333-08-14 מדינת ישראל נ' שוקרון
תיק חיצוני: 332730/2013

בפני	כב' השופט נאיל מהנא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יוסף שוקרון

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התנהגות הגורמת נזק, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 ("תקנות התעבורה"); נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך גרימת סיכון (נסיבות מחמירות), עבירה לפי סעיף 67א לתקנות התעבורה; אי האטה לפני מעבר חצייה, עבירה לפי סעיף 52(6) לתקנות התעבורה.
2. על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 25.07.13 בסמוך לשעה 22:00 נהג הנאשם ברכב ונהג ברשלנות בכך שלא האט את מהירות נסיעתו בהתקרבו למעבר החצייה, כשהראות מוגבלת, לא הבחין מבעוד מועד בהולכת רגל שהחלה לחצות את הכביש במעבר החצייה מימין לכיוון נסיעתו, לא אפשר לה לסיים את החצייה בבטחה וגרם לתאונת דרכים בכך שפגע בה וגרם לה חבלות.
3. במועד ההקראה טען הסניגור כי כבר בשלב זה יש להורות על ביטול כתב האישום שכן אין די בראיות המאשימה כדי להוכיח את האשמה נגד הנאשם. לטענת הסניגור, על פי חומר הראיות עולה כי התאונה הינה בלתי נמנעת.
4. לפיכך, הצדדים הסכימו שחומר הראיות במלואו יימסר לבית המשפט ותינתן החלטה לגבי המשך ההליכים בתיק לרבות החלטה המורה על ביטול כתב האישום.

דין והכרעה

5. מעיון בתיק החקירה עולה כי השוטר, רס"ר קצב מנשה, שהגיע למקום התאונה בעקבות דיווח שהתקבל במוקד, ציין בדו"ח הפעולה שערך ש"המקום מואר בתאורת רחוב אך יש על

המדרכה כשירורים למעבר החצייה עץ גדול שמחשיך את איזור המעבר החצייה".

6. בוחן התנועה שביקר במקום לאחר התרחשות התאונה בחן את הממצאים וערך ניסוי ראייה במקום. על פי ממצאי הבוחן **"ישנו עץ פיקוס גדול ממש בסמוך למעבר החצייה שעושה צל על המדרכה ועל חצי ממעבר החצייה"**. בהתאם למסקנות הבוחן, לאחר בדיקת כל הממצאים ועל פי ניסוי ראייה שערך במקום מתוך הרכב, קיימת בעיה להבחין בהולך הרגל שעומד על המדרכה מכיוון שהעץ עושה צל על המדרכה ומסתיר חצי מהכביש ומהווה הפרעה לנהגים ומכשול. הבוחן ציין במסקנותיו כי על פי השחזור שערך **"התאונה בלתי נמנעת"**.

7. הנה כי כן, ניתן לקבוע כבר בשלב זה כי התאונה הינה תאונה בלתי נמנעת, זאת על פי ממצאי בוחן התנועה מטעם המאשימה.

מעבר לחוות דעת הבוחן יש לבדוק האם קיימות ראיות אחרות שיש בהן כדי להצביע על אחריותו של הנאשם לאירוע התאונה. לאמור, האם הנאשם הפר חובת זהירות המוטלת עליו כלפי הולכת הרגל במעבר החצייה, אף אם התאונה הינה בלתי נמנעת מבחינה חישובית.

לכך כמובן, יש להיעזר ביתר הראיות בתיק, עדות הנאשם והודעת הולכת הרגל.

8. בהקשר זה אציין כי עולה מתיק החקירה שבעקבות חקירת נסיבות התאונה התברר שקיימים ליקויים במקום התאונה. הבוחן ערך מזכר לעירייה בה ציין את הליקויים שהתגלו ברחוב בעקבות תאונת הדרכים. כך ציין הבוחן בפנייתו לעירייה: **"הרחוב מואר היטב אך ישנם שני ליקויים האחד עץ גדול הנמצא בסמוך למעבר החצייה מחיל צל כבד על המדרכה כך שהפנס שנימצא בצמוד לעץ מאיר את העץ ולא את המדרכה כך שהולך רגל ניבלע בצל של העץ ונהג לא יכול להבחין בהולך הרגל הנמצא על שפת המדרכה לפני ירידתו לכביש והליקוי השני תמרור 306 מוצב על עמוד תאורה לא תקני"**.

זאת ועוד, גם הולכת הרגל מסרה בהודעתה במשטרה כי, היא יודעת **"שיש שם עץ גדול שמסתיר..."** (ראה הודעת הולכת הרגל מיום 04.08.13).

בכך יש לתמוך ולאשש את גרסת הנאשם לפיה לא הבחין בהולכת הרגל עד למועד הפגיעה. יצוין כי, כבר בסמוך לאחר התרחשות התאונה, הנאשם מסר לשוטר שהגיע לזירת התאונה, רס"ר קצב מנשה, כי לא הבחין בהולכת הרגל עד למועד הפגיעה. וכך גם בחקירתו תחת אזהרה כאשר נשאל איך להערכתו התאונה הייתה נמנעת השיב כי אם היו מאירים טוב יותר את מעבר החצייה, היה יכול להבחין בהולכת הרגל.

9. בנסיבות אלה, יש לקבוע כי התאונה הינה בלתי נמנעת. אדגיש כי אכן צודק הסניגור כי לא קיימות ראיות לכאורה לאשמתו של הנאשם בתאונה אלא ההפך הא הנכון. שכן הראיות שקיימות בתיק המאשימה אין בהן כדי להצביע על אחריות כלשהי שניתן לייחס לנאשם ביחס לאירוע לתאונה.

10. משהוכח כי התאונה הינה בלתי נמנעת הן נוכח מסקנות הבוחן והן נוכח הראיות האחרות שבתיק המאשימה, אני סבור כי יש להורות על ביטול כתב האישום וכך אני עושה.

11. בנסיבות אלה, ולאור הסכמת הצדדים אינני מורה על חיוב המאשימה בהוצאות.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ה, 26 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.